

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை - 65வது கூட்டாட்சி
கூட்டம்... சிக்கலானதும், அபாயகரமானதுமான இவ்விருந்த தளத்தை ஆய்வுசெய்கிறார்
ஷோமா சுவாமிநாதன்.

செப்டம்பர் 22, 2009 அன்று வெளியான “நக்சலாடைகளுக்கெதிராக அரவங்கி தலைவர் கோபுரம்
காந்தி தில்லி போலீஸ் சிடம் பிடிபட்டார்” என்ற செய்தியால் பரபரப்பானது இந்தியா.
அவருக்கு வயது 58. தனம் மும்பையைச் சேர்ந்த பார்சி இனத்தவர். வொர்ல்டில்
கடற்கரையில் அமைந்திருந்த மாலிகையில் பிறந்து வளர்ந்தவர். டீன் ஸ்கூலிலும்,
பிறகு லண்டனில் சார்டர்ட் அகாடமிக்குச் சேர்ந்து படிப்பும் படித்தவர். நாடா திரும்பியதும்,
இந்தியக் குடிமக்களில் ஆகக் கொடிய வறுமையில் இருந்த மகாராட்டிர மக்கள் மத்தியில்
வலைவெய்தத் தொடங்கினார். பின்னர் 1970களில் தலைமறைவாக அரவங்கி வாழ்வை
மறைக்கொண்டார். சமீபகாலமாக அவரது மனைவி அனுராதாவும் அவருடன் இணைந்து
வாழ்வை மறைக்கொண்டார்; சீன ஆண்டு மீளையைத் தாக்கும் மலேயா நோயால்
பாதிக்கப்பட்டு இறந்துபோனார். [மத்திய இந்தியாவின் வறண்டதொரு பகுதிக்குப் பட்ட இந்த
மையநிலப்பகுதியில், இறப்பை ஏற்படுத்தும் இவ்வகைக் கொடூரமான மலேயா, நமக்கு
தலைவலி, காய்ச்சல் போல சகஜமான நோய்]. காந்தி பிடிபட்டதை “அரசின் முக்கியமான
நக்சல் வலை” என்கிறார், மத்திய உள்துறை அமைச்சர் பி. சிதம்பரம்.

செப்டம்பர் 22 அன்று இரவு 11 மணிக்கு நள்ளித் தொலைக்காட்சி, கோபுரம் காந்தி கதை
செய்யப்பட்டதன் முக்கியத்துவம் பற்றிய ஒரு ‘பிரமை’ விவாதம் நடத்தியது.
வெறிக் கிச்சலிடும் புகட்டு ஆரவார நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளர் அர்னாப் கோஸ்வாமி,
நகர்ப்புற மலைக்காடுகளின் நக்சல் பிரச்சினை பற்றிய வழமையான
கண்ணோட்டத்தின் சாரத்ததைத் தனது பச்சில் வெளிப்படுத்தினார். அவர் நடத்தும்
நிகழ்ச்சியை நீங்கள் காண நேர்ந்தால், பல திடுக்கிடும் சம்பவங்கள் தெரியவரும்.
உள்துறை அமைச்சர் கடந்த ஒரு ஆண்டாகவே நக்சலாடைகளுக்கு எதிரான, குறிப்பாக
சுடீஷ்கரில், ஒரு பெரும் படையெடுப்புக்குத் திட்டமிட்டுவருகிறார். கிடைக்கின்ற
செய்திகளின் படி, மத்திய சமீககாவல் படையினர் [CRPF] அதிரடிப்படையினர், இந்தோ
திபெத் எல்லைக் காவல் படையினர் [ITBP] மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்பும்
படையினர் [BSF] அடங்கிய 75000 துருப்புக்களை இந்தியாவின் மையநிலத்தில் நிரந்தரமாய்
நிறுத்துவது என்பதையும் உள்ளடக்கியது அவரது இந்தத் திட்டம். பல
செய்தித்தாட்களில் வரும் விவரங்களின் படி ஜம்மு காஷ்மீர் மற்றும் வடகிழக்கு
மாநிலங்களில் இருந்து படகைத் துருவிக் கப்பல்களின் மீது; ஒத்தவராத
அண்டைநாடுகளின் மீது தான ஊடுருவல் நடவடிக்கைகளைக் காவலே உருவாக்கப்பட்ட
ராஷ்டிரிய ரைஸ்பில்ஸ் படையும் கொண்டுவரப்படுகிறது; பீரங்கி வண்டிகள்,
காண்டுவிரிப்புகள், கொத்துக் காண்டுகள், மற்றும் அதிநவீன ஆயுதங்கள்
வாங்கப்படுகின்றன. அவசியம் ஏற்படும்மாளால் இராணுவத்தின் சிறப்புப்
படகளையும் கட்டக் கொண்டுவருவதே என்கிறார் சிதம்பரம்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

சொந்த மண்ணில் இப்படிப்பட்ட ஒரு மாபெரும் இராணுவ நடவடிக்கை [வரும் நவம்பரில் தொடங்கும் படியாக] திட்டமிடப்பட்டிருப்பது அரசியல் வாதிகள், பொதுமக்கள் மற்றும் ஊடகங்கள் மத்தியில் ஒரு வீச்சான விவாதத்தைக் கிளப்பியிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், காட்டு வட்டை என அழைக்கப்படும் இந்த நடவடிக்கை, நிலவும் மயான அமைதிக்கு இடையில், தனது பலத்தைத் திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. பிரதமர் மனமோகன் சிங்கும், உள்துறை அமைச்சர் சிதம்பரமும் நக்சலாட்டிகளை அல்லது மாவோயிஸ்டுகளை “உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான மாபெரும் அபாயம்” என்ற வகையில் கூறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் மீதான இராணுவ நடவடிக்கை ஒரு தீர்வாக இருக்கலாம். ஆனால், அதுதான் ஓரே தீர்வா? அதுதான் தீர்வுகளாக சிறந்த தீர்வா? இதீர்வால் உண்மையில் தீர்வு கிடைக்குமா? இந்தத் தாக்குதல் நடவடிக்கையால் பாதிப்பு அடையப்போகிறவர்கள் யார்? இந்த நடவடிக்கையின் எதிர்விளைவுகள் என்னவாய் இருக்கும்? உண்மையில் நாம் யார் மீது போர்ப் பிரகடனம் செய்திருக்கிறோம்? போர் என்ற பெயரில் நாம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோம்? கண்ணைத் திறந்துகொண்டதான் இந்தக் கிணற்றில் குதிக்கிறோமா? காஷ்மீரிலும், வடகிழக்கு மாநிலங்களிலும் இவ்வாறான நடவடிக்கை தோற்றுவித்திருக்கும், வளையப்பட்டையாகத் தெரியும், சரிசெய்ய முடியாத உள்வியல் குழப்பங்களில் இருந்து கற்றறிய வேண்டியது ஏதாவது இருக்கிறதா? ஒரு ஜனநாயக உணர்வுள்ள சமூகம் இப்படிப்பட்ட களேவிகளை எழுப்பிப்பதில் தடே முனைந்திருக்க வேண்டும். வசதிமிக்க மட்டேக்குடிகள் இப்படிப்பட்ட சங்கடமான களேவிகளுக்குத் தன்புட்டத்தைக் காட்டுவதை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள முடியும். நாட்டைக் கவிந்திருக்கும் இத்தகையதொரு பயங்கரமான நடவடிக்கையின் பால் விவாதமின்றி ஊமையாய் நிற்கின்றனவே தேசியக் கட்சிகள், அதற்கு என்ன நியாயமிருக்கிறது?

ஒருக்கால், மௌனம் கவலையைக் குறைக்கும் போலும். இந்த அரசு சில தினங்கள் முன்னால்தான் உள்வியல் ஆயுதமாக ஒரு விளம்பரத்தை வெடுத்தது. “ஈவிரக்கமற்ற கொல்காரர்கள் நக்சலாடிகள்” என நாட்டின் அனாதை துப்பெரும் தினசரிகளிலும் உரக்க அலறியது அந்த விளம்பரம். நக்சலாட்டிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஆண், பெண், குழந்தைகளின் பிரதே வரிசையை அதன் காட்சிப்பதிவு கொண்டிருந்தது.

செப்டம்பர் 22, இரவு கோபுரம் காந்தியைப் பற்றிய விவாதத்தில், நாட்டின் உட்பகுதி எதற்கும் சனேற்றியாத நகர்ப்புறத்து கிணற்றுத் தவளையின் ஒழுக நெறிநின்ற திருவாய் மலர்ந்தார் அர்னாப் கோஸ்வாமி... இவர் “பயங்கரவாதியா, கொள்கைவாதியா?” என எக்காளமிட்டார். “மிஸ்டர் காந்தியின் மறைபார்வையில் ஆறாயிரம் அப்பாவி இந்தியர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்” (கோபுரம் காந்தி ஏதோ வாழ்பைப் பழகுபியரசைத் தலமையாகவும் இடியமின் போன்ற நபர் போல) “இருந்தும், மனித உரிமை அமைப்புகளும், சில அரசு சாரா அமைப்புகளும் அவர் விடுதலையைக் கோருகின்றன” என்கிறார் கோஸ்வாமி. (திரு கோஸ்வாமி அவர்களிடம் மனித உரிமைக் காரர்கள் மீது எப்போதும் ஒரு எகத்தாளம் உண்டு. அவரைப் பொறுத்தவரை இவர்கள், பல்வற்றோபட்ட சூயசின்தனை உள்ள மக்கள் அல்ல, பயங்கரவாத சக்திகளின் வளர்ப்புப் பிராணிகள்). “ஜாக்கண்டில் நக்சலாட்டிகளால் கொல்லப்பட்ட 12 வயது சிறுமியைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?” “அவர்கள் கொன்ற 15 சி.பி.எம். அணிகளைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என அவர் முழங்குகிறார். கூற்றம் சாட்டப்படுபவர், நக்சலிசத்தின்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

பின்னால் இருக்கும் விரிந்த அரசியல் சமூகத்தை விவரிக்க அல்லது மிகச் சிக்கலான விவாதத்துக்குள் இறங்க முற்படும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் அவரால் மடையடைக்கப்படுகிறார். எப்படி? “நாங்கள் கடைக்கும் களேவி மிகச் சாதாரணமானது; அவர் பயங்கரவாதியா அல்லது கொள்கைவாதியா? அவர் இந்த வன்முறைக்குப் பொறுப்பானவரா, இல்லையா? 6000 பேர் சாவாக்கு அவரைக் குற்றம்சாட்ட முடியுமா? முடியாதா?”.. ஒத்தையா, இரட்டையா?

இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தது, திருடன் போலீஸ் விளையாட்டில் திருடனைச் சுட்டிக்கொல்லும் சிறுவர்களின் செயலை சற்று வடிகக்கைபார்த்து வந்தது போலிருந்தது. தனிப்பட்ட முறையில், இதில் ஒரு சரக்கும் இல்லை. ஆனால், தற்போது மிகப் பிரபலமான ஆங்கில பி.வி. சனேலான ‘டமைஸ் நெள்’ன் கரலாக ஒலிக்கும் திருக்கோஸ்வாமி அவர்களின் மனவெள்ளம் வட்டிப்பேச்சுகள், விரிந்த, நகர்ப்புற, ஆங்கிலம் பேசும் மக்களின் சிந்தனைப்போக்கை வெளிப்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது. அரசாங்க விளம்பரங்களுடன் இணைந்து, கவலையளிக்கத் தக்கதொரு கண்ணோட்டத்தை பொதுவிவாதம் என்ற பெயரில் இந்த நிகழ்ச்சி தொகுத்தளிக்கிறது. இது அரசாங்கப் பிரச்சாரம் எனத் தெளிவாய்க் கூறிப் பிடித்தக் கவையிலும், மறுபுறம், அறியாமல் மறந்தும் சிறுபிள்ளைத் தனமானதாகவும் உள்ளது. இரண்டையுமே ஏற்க முடியாது.

இந்த நக்சல்பாரிப் புதிருக்குள், மீண்டும் அடிப்படையைக் களேவிகள் அடங்கியுள்ளன: நக்சலைட் என்பது யார்? போராட்டத்தின் ஒரு கருவியாக வன்முறையைக் கொள்வது பற்றிய ஒருவரது நிலைப்பாடு என்ன? நாடெங்கிலும் நக்சலிசம் ஏன் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது? முதலாவது களேவியை அறிந்துகொள்ள ஒரு உவமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், நீரில் இருக்கும் மீன்கைக் கற்பனைசெய்துகொள்ளுங்கள். நக்சல் தலைவர்கள் மீன்கள், இன்னார் என்று சுட்டத்தக்கவர்கள் (சுட்டத்தக்கவர்களும் - தண்டிக்கப்படக்கூடியவர்களும் கூட); நீர் என்பது விரிந்த எண்ணற்ற மக்கள் கூட்டம், அவர்கள் பிரதிபலிக்கும், அவர்கள் நீந்தித் திளையும்கும் மக்கள் வளம்.

கோபுட் காந்தியைப் போல, ஒரு நக்சல் கொள்கையாளர், போர்த்தலைவர் அல்லது பொலிட்பீரோ தலைவர் எந்த சமூகத்தட்பிலிருந்தும் வரமுடியும். ஓடக்கப்பட்ட ஆந்திரத்து தலித்துகளில் இருந்தும், சட்டிஷ்கரின் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஆதிவாசியிலிருந்தும், வங்காளத்து நடுத்தர வர்க்க அறிவுஜீவிகளிலிருந்தும், வசதிவாய்ப்பு மிக்க மும்பைப் பணக்கார வர்க்கத்திலிருந்தும் கூட வரமுடியும். இந்த “புரிந்த புரட்சியாளர்கள்” இரண்டு நிலைகளில் செயல்புரிகிறார்கள். அரசியல் நிலையில், அவர்களுக்கும் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. (இதில் அதிகாரம் இன்னமும் நிலப்பிரபுத்துவமே தட்டவர்க்கத்தின் கைகளிலேயே குவிந்து இருப்பதாகப் பார்க்கிறார்கள்) அவர்களது நீண்டகால குறிக்கோள், ஆயுதப்போராட்டத்தின் மீலம் மக்களுக்கான அரசு அதிகாரத்தகைக் கைப்பற்றுவதே. இவ்விசயத்தில், அவர்கள் இந்திய அரசின் இறையாண்மையை அச்சுறுத்துகிறார்கள். 2004ல் ஆந்திர அரசுக்கும் நக்சலைட்டுகளுக்கும் இடையே நடந்து முறிந்த

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

பச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்ட மனித உரிமை அமைப்பைச் சேர்ந்த கே. பாலகோபால் உள்ளிட்ட பலரும், இவ்விசயத்தில் அவர்களை எதிர்த்துப் போராட அரசு தன்னளவில் உரிமை பெற்றிருப்பதாகவே கருதுகிறார்கள். “மாவோயிஸ்டுகளே அதிகாரத்துக்கு வந்துவிட்டால், அவர்களும் இவ்வாறான சாவால்களை சகித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என்கிறார் பாலகோபால். நக்சலாட்ட தலைவர்கள், இந்திய அரசு செயல்பட முடியாத வகையில் “விடுதலைப் பிரதேசங்களை” உருவாக்குவது பற்றியும் பாலகோபால் விமர்சனக் கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்தார். “தாங்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளே என்று அவர்கள் உரிமை கொண்டாடும்போது, மக்களைப் பாதிக்கும்படியான ஒரு அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலை – தனது செயல்கள் மீலமாகவோ அல்லது அதனால் தருவித்துக்கொள்ளும் விளைவுகள் மீலமாகவோ- அவர்கள் முன்னெடுக்க முடியுமா? ஒருக்கால், அடையப்பட முடியாத எதிர்காலக் கற்பனா உலகத்திற்காக தற்போதைய சட்டக் கர் ஆதிவாசித் தலைமுறை தம்மதைத் தியாகம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறதா?” என்று களேவி எழுப்புகிறார் பாலகோபால்.

இந்த நீதித்தத்துவார்த்தைச் சண்டையில், இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் நடத்தப்பட்ட பயங்கரமான ராணிபோட்லி போலீஸ் நிலையத் தாக்குதல் முதல் சமீபத்திய ராஜ்நந்தகான் தாக்குதல் ஈராக பல நக்சல் தாக்குதல்களும் அவ்வியக்கம் மீர்க்கமான தாக்குதல்களையும், வன்முறை மீதான மீட வழிபாட்டையும் தேழுவி நிற்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது. அடக்குமுறையும், ஊழலும் நிறைந்த போலீசுக்கு எதிராகவே இந்த தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன என்ற போதிலும், யாரும் இதைக் கண்டிக்கவும், இவ்வாறான வன்முறைகளை எதிர்க்கவும் சேர்வார். அல்லது இதைத் தடுப்பதில் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பர். ஆனால் ஜனகணக்கான அறிவுஜ்வி களைப்போல, பாலகோபால் அவர்களும் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், இந்த தத்துவார்த்தைப் போராட்டத்தை நோக்கி மட்டும் கவனத்தைக் குவிப்பதோ அல்லது சட்டவிரோதமான வழிகளில் மட்டும் இதனை ஒழிக்க முடியும் என்பதோ தற்காலகைக்கு ஒப்பானது என்பதே. மீர்க்கமான எதிர்த்தாக்குதல்களால் நக்சலிசத்தை ஒழிக்க முடியுமா? அது சாத்தியமென்றால், 70களில், மறேசு வங்கத்தின் சித்தார்த்த சங்கர் ரயேயின் தலைமையில் மறேசு கொள்ளப்பட்ட ஓடுக்குமுறைகள் அதை என்றென்றைக்குமாய் பிடுங்கியெறிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், உண்மையில், நக்சல் வன்முறை பற்றிய கதைகளில் உண்மை இருப்பினும், நக்சல் தலைவர்கள் விரிந்த மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் சமீகப் பொருளாதாரக் காரணங்களை வலியுறுத்துகிறார்கள், இந்திய அரசால் 60 ஆண்டுகளாய் அயோக்கியத் தனமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களைச் சக்திமிக் கவர்களாகக் குறிக்கிறார்கள், ஆயுதப்பாணியாகக் குறிக்கிறார்கள். ஆக, பெரும்பாலான நக்சல் அணிகள் தனது இயக்கக் குறிக் கோள்காக நிற்கும் [“Informed revolutionaries”] “புரிந்த புரட்சியாளர்கள்” அல்ல. அவர்கள் தங்களது வாழ்வைக் காகவும், உரிமைக் காகவும் தமது வாழ்விடத்தில் போராடும் பழங்குடியினரும், தலித்துகளும் ஆவர். “நீங்கள் என்ன நக்சல் என்றோ, வேறு மாதிரியோ உங்கள் விருப்பம் போல் அழைத்துக்கொள்ளுங்கள். எனது 3 கிலோ அன்னாசிப் பழத்துக் காவே நான் துப்பாக்கி எடுத்துத் திருக்கிறேன்” என்று தான் சந்தித்த பீகார் தொழிலாளியும் நக்சல் கட்டுருமான ஒருவர் கிறியதாகப் பெலா பாட்டியா என்ற மனித உரிமை செயல்வீரர் கிறுகிறார்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், இந்திய அரசு தன் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய மக்கள் மீது இந்த ஆயுதப் போர நடத்தித் தான் தீர்வணைடுமா? அவர்களையும் உரிமையுள்ள மக்களாகக் கி, துப்பாக்கிகளின் அரவணைப்பில் இருந்தும் "புரிந்த புரட்சியாளர்களின்" கூற்றப் பிடியில் இருந்தும் விடுவிக்க வேறு வழி ஏதுமில்லையா? என்பதே. அந்நாடு கோஸ்வாமி சினை வாரம் மறேசு வங்கத்தில் இறந்த அந்த 15 சி.பி.எம். உறுப்பினர்களை நனைவுபடுத்தியபோது வசதியாய் சொல்ல மறந்த விஷயம், புத்திரிகைகளில் வெளிவந்த விஷயம் (எந்த டி.வி. சேனையும் கழை அனுப்பி விசாரிக்க நனைகாத விஷயம்) என்னவென்றால், பத்தாயிரம் போர்கொண்ட உறுதியான மலைவாழ் மக்கள் கட்டம் ஆயுதக் கிடங்காக ஆக்கப்பட்டிருக்கும், லால்கர் அருகில் உள்ள இனாயத்பூரில் இருக்கும் சி.பி.எம். அலுவலகத்தை சூற்றிவளத்துத் தாக்கியது. அவரால் கூற்றம் சாட்டப்படுபவர்கள் இவ்விஷயத்திற்கு அவரது கவனத்தை இழக்க முயன்றபோது அவர் மிகவும் கலேக்கூரிய வகையில், அந்த பத்தாயிரம் பழங்குடியினருக்கு நொடிப்பொழுதில் மாவோயிஸ்ட் மூத்திரை குத்திவிட்டார். ஆக, "காட்டு வட்டை" இந்த பத்தாயிரம் பேரையும் வட்டையாடவேண்டும், இல்லையா? ஒருக்கால், பத்தாயிரம் மாவோயிஸ்டுகள் ஒரு அலுவலகத்தைத் தாக்கியிருந்தால் வறும் 15 பேர்தான் சத்திரப்பார்களா? சி.பி.எம். அலுவலகத்தின் மீது சினை வாரம் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் பற்றிய உண்மையை என்ன? மறுநாள் அங்கு சினை காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் சடலங்கள் எதையும் காண முடியவில்லையே, ஏன்? அங்கு முகாமிட்டிருந்த மத்திய துணைராணுவத் துரப்புகள் சம்பவங்கள் எதையும் தடுக்க முடியாமல் போனதே? நக்சல்புத்திர பற்றிய விஷயத்தில் லால்கர் சம்பவம் கற்றறியப்பட வேண்டிய ஒன்று. கடந்த ஆறு மாதமாகவே மையநீ ரோட்ட ஊடகங்கள் லால்கரில் "மாவோயிஸ்ட் அபாயம்" பற்றி அதீத ஆர்வம் காட்டிவந்தன. ஆனால், அவர்களில் யாருக்கும், லால்கரில் இந்த மாவோயிஸ்ட் வீச்சுமே மாதம் தொடர் திடீர் என்று ஏற்பட்ட ஒன்றான கடைக்கத்தானே வில்லை. (sui generis) ஓரே நாளில் மொத்த சமீகமும் மாவோயிஸ்டாக மாறிவிடுமா? இந்த ஆண்டில் தொடக்கத்தில் மூதல்வர்புத்தத்தேவ் பட்டாச்சார்யாவைக் கொல்ல மாவோயிஸ்டுகள் முயன்றதைத் தொடர்ந்தே லால்கர் பிரச்சினை தொடங்கியது என மிகச் சிலரே கூறினர். அதற்குப் பழிவாங்கும் முகமாக பிங்கால் போலீசு லால்கரைச் சூற்றிவளத்து அந்தச் சூற்றுவட்டாரத்தில், இக்கொலையுற் சிக்கு சிறிதும் சம்பந்தமற்ற அப்பாவி ஆதிவாசி இளைஞர்கள் ஏராளமானோரைக் கொட்டுமாதத் தாக்கியது. இப்படிப் பல மாதங்களாக, இலக்கற்ற போலீசு ஓடுக்குமுறையை இலக்காகி, ஆத்திரமும் வறும்புமுற்ற ஆதிவாசிகள் தன்னெழுச்சியாய் தங்களை ஒரு எதிர்ப்பு சக்தியாக அமைப்பாக்கிக் கொண்டே, கைக்கோடாரி, வில், அம்பு போன்ற தங்களது வழமையான ஆயுதங்களை ஏந்தி, இந்திய அரசின் வல்லமையை எதிர்த்து மோதினர். சில வாரங்களாகுப் பின், துப்பாக்கி மற்றும் ஆலோசனைகளோடு இழையோடும் ஒற்றுமை பற்றிய தந்திர உபாயங்களைப் போதிக் கவும், எதிர்ப்பு அலையை வீச்சாய் எழுப்பவும் கிஷன் ஜீ என்ற மாவோயிஸ்ட் தலைவர் ஆந்திரத்திலிருந்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. காட்டு வட்டைக்கு ஒரு முன்னோட்டம் போல, பதிலுக்கு அரசு, தனது துரப்புகளை அதிகரித்ததுடன் துணைராணுவப் படையையும் இறக்கியது. பல நாட்கள் கடும் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திய பிறகு அரசு, மாவோயிஸ்ட் கவலையே கலையாகப் பயன்படுத்தி, லால்கரைப் பிற பகுதிகளிலிருந்து துண்டித்து "விடுதலைப் பிரதேசம்" என அறிவித்தது. ஆனால், உண்மையில் அன்றிலிருந்து லால்கர் பற்றி எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. சி.பி.எம். அலுவலகத்தின் மீது தான் தாக்குதல் அப்பகுதியில் கண்ணுகொண்டிருக்கும் கோபத் தீயின் சமீபத்திய வெளிப்பாடு மட்டுமே.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

காட்டு வட்டை நடவடிக்கை தொடங்க இருக்கும் வகைதொலையில் உள்ள தண்டிவாடாவில், நிகழ்ச்சிக் களத்தில் இருக்கும் காந்தியவாதியும், ஓரே மனித உரிமை செயல்வீரர்மான ஹிமானஷு குமார் சொல்கிறார், “நக்சலிசம் ஒரு பிரச்சினை என்ற கருத்தில் நாம் ஒத்துப்போகலாம். ஆனால், இந்த ஏழை மக்கள் தன் சாவை வரவழைத்துக்கொள்ளத் தக்க ஒரு அரசியலின் பால் ஏன் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்? வறறுத்து ஒதுக்குதலையும், இழிவுபடுத்துதலையும் விட சாவே கவர்ச்சிகரமானதாக உள்ள அவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு சமூக அமைப்பை நாம் உருவாக்கி இருக்கிறோமா? அப்படியானால், நான் இந்த சமூக அமைப்பை ஏன் பாதுகாக்கவேண்டும்? உணவு, உடை, சுகாதாரம், கல்வி, தன் நிலத்தின் மீது தனக்குள்ளே நியாயமான உரிமை இவையே இந்த மக்களுக்கு வேண்டியவை. இருந்தும், நமது ஜனநாயக வழிமுறைகளை வலுப்படுத்தி அவர்களின் வளம் பெருக்கப் பதற்கு பதிலாக, நாம் நமது ஜனநாயகத்தைத் துன்பாக்கி முனையில் நடத்திச் செல்லப் போகிறோம் என்றால், நாம் பயங்கரமான மீளமுடியாத நிலைமையை நோக்கி நகர்கிறோம் என அஞ்சுகிறேன். நாம் ஒரு உள்நாட்டுப் போரை நோக்கித் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்”. ஹிமானஷு குமார் போன்றோர் நன்கறிவர். காயமுற்ற சமூகத்தின் விளிம்பில் ஒரு அவசர சிகிச்சை மகாம் [ICU] போல கடந்த 17 ஆண்டுகளாய் செயல்பட்டிருக்கிறார். கல்வி, மருத்துவ உதவிகள் செய்துகொண்டு பொருமையோடு அவர்களைத் தேர்தல் மற்றும் சட்டப்பார்வமான வழிமுறைகளுக்குக் கொண்டுவர உழைத்திருக்கிறார். இக்கஷ்டங்களைப் புரிந்துகொள்ள மறுக்கும் அரசு, சமூகநியமாகத் தன் பணிகளை இவருக்கு ஒப்பந்த வேலை [out sourcing] அளிப்பதுபோல் அளித்திருந்தது. இருப்பினும், இப்போது இவரது அறிவார்ந்த கருத்துக்காக காதுகொடுக்க மறுக்கிறது. இவர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கவும் அது தயாராய் இல்லை.

நக்சல் பற்றிய உவமானத்தில் எது நம்மனை நீர் எனும் பொருளை நிரூபிக்கச் செய்கிறது. மனித உரிமையாளர்களையும் அவர்களது களேவிகளையும் தசே விரோத மத்திரை குத்துவோர், பிரதமர் மனமோகன் சிங்கும், நிதி அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜியும் இந்த நக்சல் பிரச்சினை பற்றி முன்னர் என்ன சொல்லிவந்தனர் என்பதை அறிந்தால் வியப்புக்குள்ளாவர். பார்வையாளர் இருக்கையில் இருக்கும் நீதிபதிகளையும் இவ்வரசியல் அமைப்பின் ஆதரவாளர்களையும் பற்றிச் சொல்லத் தவேையில்லை.

2006 ம் ஆண்டு திட்டக் கமிஷன், “தீவிரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில்” முன்னேற்றப் பணிகளுக்கான சவால்கள் பற்றி ஒரு அறிக்கை தருமாறு வல்லுனர் குழுவைப் பணித்தது. முன்னாள் உ.பி. காவல்துறைத் தலைவர் பிரகாஷ் சிங், முன்னாள் உளவுத்துறைத் தலைவர் அஜித் தோவல், பி. பந்தோபாத்யாய், ஈ.ஏ.எஸ். சர்மா, எஸ்.ஆர். சங்கரன், பி.பி. ஷர்மா போன்ற மீத்த அதிகாரிகள், பலாபாட்டியா, கே. பாலகோபால் போன்ற மனித உரிமையாளர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய வல்லுனர் குழு அது. அவர்கள் 2008ல் சமர்ப்பித்த அறிக்கை எதிர்கால நோக்கில் நல்ல ஆய்வையும், ஆலோசனைகளையும் கொண்டிருந்தது.

“நக்சலை இயக்கத்துக்கான ஆதரவு பிரதானமாக தலித்துகளிடம் இருந்தும், ஆதிவாசிகளிடமிருந்தும் கிடக்கிறது” என்கிறது அந்த அறிக்கை. இதுதான் நமது

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

உவமையில், நீர் எனும் நக்சல் தலைவர்கள் நீந்தித் திளக்கும் எல்லையில்லா மக்கள் கடல். இந்தியாவின் மாபெரும் மக்கள் தொகையில் தலித்துகளும், ஆதிவாசிகளும் நான்கில் ஒரு பங்கினர். இருப்பினும் அவர்கள் விகிதாசாரத்துக்கு சம்பந்தமில்லாத அளவில் பரம ஏழைகளாய், மனித மனோபாட்டு அளவுகோலின் அடிமட்டத்தில் கிடப்பவர்களாய் இருக்கிறார்கள். வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல அப்பட்டமான மனிதத்தன்மை அற்ற இழிநிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். கிராமப்புறத்தில் காணப்படும் விரக்திக்கும் வன்முறைக்கும் காரணமானவை பற்றிய, கவனமாகத் தொகுக்கப்பட்ட விவரங்களும், கள ஆய்வுகளும் அடங்கிய விரிவான திரட்டு இந்த அறிக்கை. ஆனால், இந்த விவாதத்தின் மையப்பொருளாக, “நமது சமூக-பொருளாதாரக் கட்டமைவின் உட்கிடையான வன்முறை” தான் நக்சல் வன்முறைகளை அடிப்படையாகக் காரணம் எனப் பதனை வெளிப்படுத்துகிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் புதிய தாராளவாதம் நோக்கித் திரும்பப்பட்டிருப்பதன் இடித்துரைத்துவிட்டு, நக்சல் பிரச்சினையைக் கான தீர்வாக, பாதுகாப்பை மையப்படுத்திய அணுகுமுறைக்கு மாறாக, முன்னேற்றத்தின் மையப்படுத்திய அணுகுமுறையை இவ்வறிக்கை வலியுறுத்துகிறது.

1982ம் ஆண்டில் திட்டக்குழுவை உறுப்பினராய் இருந்த டாக்டர் மனமோகன் சிங்கின் சொந்த அறிக்கையையும், 2002ல் பிரணாப் முகர்ஜி எழுதியதையும் நினவைப்பிட்டு, மனித உரிமை வழக்கறிஞர் கண்ணபிரான் அவர்கள் 2005 ஆம் ஆண்டு பிரதமர் மனமோகன் சிங்குக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அவையும் மனோசொன்ன அறிக்கையின் சாரப்பொருளையே கொண்டிருந்தன. “ஏற்கனவே இந்தப் பார்வையும் புரிதலும் அவர்களாக்கு இருந்தும் ஏன் அவர்கள் தங்களது சொந்த புரிதலாக்கு, புரிந்துரைக்கும் எதிராய் பாதுகாப்பை மையப்படுத்திய வழியைக் கையாள்கிறார்கள் என்பது பெருத்த புதிராய் இருக்கிறது” என்ற பெலாபாட்டியா தொடர்ந்து, “உண்மையில் இது புதிரான விசயமல்ல. இச்செயல் இந்திய அரசின் பண்பை (character) மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது” என்கிறார்.

பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் முன்னாள் பொருளாதார ஆலோசகராய் இருந்த அர்ஜுன் சனேகா அவர்களும் சனேகா இரு வாரங்களாக்கு முன்பு, செப்டம்பர் 15 அன்று, “நக்சலிசம் என்பது காதுகொடுக்கப்படவேண்டிய ஒரு அவலக் குரலே” என எழுதியிருக்கிறார். “நக்சல் பயங்கரத்தன்” கட்டாக்குள் வகைக் அரசு மனோகொண்ட அதிகபட்ச முயற்சிக் குப்பின்னும் வன்முறை அதிகரித்திருக்கிறது என்ற பிரதமர் மனமோகன் சிங்கின் ஒப்புதலாக்குப் பதிலளிக் குவ் வகையில் சனேகா மனமோகன் கடுமையாக எழுதினார், “இது ஏன் என்பதையும், மனமோகன், எவ்வகையில் நக்சல் வன்முறை பிற வன்முறை வெளிப்பாடுகளில் இருந்து வேறுபடுகிறது என்பதையும் புரிந்துகொள்வது அவசியம். அது எப்போதும் வன்முறை, கொலை, பயங்கரமான குற்றச் செயல்கள் மட்டும் சட்டம் ஒழுங்கை மீறுவதாகவாமே தன்னையெளிப்படுத்திக் கொண்டாலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்ப்பு இயக்கத்தையெவ்ருமே சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகச் சூரூக்கிப் பார்ப்பதும், காட்டுமிராண்டித்தனமான ஒடுக்கமுறையைக் கையாள்வதும் புத்திசாலித்தனமான செயல் அல்ல. இவ்வகைத் தீவிரவாதம் வெவ்ருமே சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையல்ல. அதற்கு அப்பால், சமூகத்தில் வேறோடியிருக்கும் அநீதிகளின் வெளிப்பாட்டே. நாம் முதலில்

8 / 14

மனித குல ஆய்வு வாழ்வும், வரலாற்றாளருமான ராம் குகா, “வீட்டில் இருந்த மனிதன் அறையில் ஒன்று தீப்பிடித்திருந்தது. அதை அணைப்பதற்கு பதில் மற்றொரு அறைக்கு நீங்கள் தேவையானதை வகைக்கீர்கள். பிறகு மொத்த வீட்டையும் இடித்துத் தள்ளிவிடுகிறீர்கள். இது எப்படியோ, அப்படித்தான் இருக்கிறது நடப்பு” என்கிறார்.

இந்த காட்டு வட்டை நடவடிக்கையை வடிவமைத்தவர்கள் ஒருவரான உள்துறையைச் செயலாக்கோபால் பிள்ளை அதிகாரம் கோலோச்சும் ‘நார்த் பிளாக்’ கட்டிடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். சராசரி சிட்டுமீன்கள் இந்திய அதிகாரிபோல் எமது முதல் சந்திப்பில் அவர் இல்லலை. நட்புணர்வும், சிந்தனையும் உடைய மனிதராகத் தோன்றுகிறார். தாம் பல ஆண்டுகள் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் பணியாற்றி இருப்பதாகவும், பாதுகாப்பை முன்னிலைப்படுத்தும் அணுகுமுறை மக்களுக்கு என்ன செய்யும் என்பது பற்றி அறிந்திருப்பதாகவும் கூறுகிறார். இது எப்படிப் பரந்த குளறுபடிகளைத் துண்டி, எதையும் உடனடிப் பார்வைக்கு முடியாத நிலையைத் தோற்றுவிக்கும்; எங்கும் அச்சத்தையும் நம்பிக்கையின்மையையும் விதிகளும் என்பது பற்றியெல்லாம் தாம் அறிந்திருப்பதாகவும் கூறுகிறார். வெளிப்படையானவராகவும், எதற்கும் காது கொடுக்கத் தயாராய் இருப்பவராகவும் தோன்றினார். ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் நேர்மையான ஒப்புதல்களை அவரிடம் காண முடிந்தது. மணிப்பூரின் மொத்த சமீகமும் விரகதியுற்றிருக்கிறது; மனித உரிமையாளர்கள் பெருத்த கிச்சல் போடும் பிரச்சினையான, சட்ட ஷ்கரில், சல்வா ஜுடம் அமைப்பை வளர்த்துவிட்டது தவறுதான்; அரசு முன்னெடுக்கத் தவறிய மக்கள் பிரச்சினைகளை பலமுறை நக்சலாட்டங்கள் கையிலெடுத்து நிறையச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையே.. ஆனால், அவர்களது வன்முறை வழிப்பட்ட குறுக்கீடுகள் அரசின் செயல்பாடுகளுக்கு உண்மையான இடர்பாடுகளாய் இருக்கின்றன. என்று அவர் சொல்லும்போது அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது?

அவரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த காட்டு வட்டை நடவடிக்கை, அந்தப் பகுதிகளை அரசின் ஆளுமையை உட்படுத்தும் படியாகத் திட்டமிடப்படும் ஒன்றே. “நாங்கள் அந்த நிலத்தின் மீது தான் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெற விரும்புகிறோம்; ஆனால், நாங்கள் சூட்டப்பட்டால் மட்டுமே திரும்பச் சூடாவோம்” என்கிறார் இவர். “லால்கர் ஒரு முன்மாதிரி; நாங்கள் அம்மக்களுக்கு சதேம் விளைவிக் க விரும்பவில்லை; அந்தப் பகுதியில், பொது வினியோகம், நகரம் மருத்துவ ஊர்திகள், உறுதியான போலீசு நிலையம், பள்ளிகள்.. இப்படி அரசின் சமீக நிர்வாகத்தின் மீளக்கொணர்வதே எமது உண்மையான வெற்றியாக இருக்கும், இவையே எமது இலக்குகள்” என்கிறார் இவர். உங்களுக்கு இவர் சொல்வது நடக்காதா என்று ஏங்கத் தோன்றும்.

சட்ட ஷ்கர் மாநிலக் காடுகளில் உள்ள கிராமங்களை நிர்வாகம் செய்வதில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன. அக்கிராமங்கள் வகை தொலைவில் தனித்தனித் தீவுகளாக உள்ளன. மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் காவல்துறையில் இருக்கும் யாராக்கும்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

அம்மக்களது மொழித் துறை. காட்டு வட்டை நடவடிக்கை வகுநாட்கள் முன்பிருந்தே திட்டமிடப்பட்டு வருகிறது. நாடெங்கிலும் உள்ள மத்திய சமீகக் காவல் படையினர் மற்றும் துணைராணுவத் துருப்புக்களுக்குத் தொடங்குவதற்கும் இந்த நடவடிக்கைகளைப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. காட்டுப் போர்ப் பயிற்சிக்கான 20 புதிய பள்ளிகள் தொடங்க அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. கரோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் பெருமானமுள்ள இராணுவத் தளவாடங்களை வாங்குவதற்காக ஒப்பந்தப் பள்ளிகள் வரவழைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில், அதுபோல சிவில் நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்கவும், நிலமையை உணரச்செய்யவும் அதிவகைப் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஏதும் உண்டா என்கிறீர்களா? இவர், இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள சமீக ஆர்வலர்களைத் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்வதற்காக அழைத்திருக்கிறாரா, என்கிறீர்களா? திரு. பிள்ளை, ஆ.. மறந்துவிட்டோமே என்பது போன்ற அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகி.. இல்லா என்ற ஒப்புதலுடன் “பயிற்சி”, “பேச்சுவார்த்தை” என தனது மஞ்சள் குறிப்பேட்டில் எழுதிக்கொள்கிறார்.

காட்டு வட்டைத் தொடங்க இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது. சொல்லப்பட்ட நோக்கத்துக்கும் செயலுக்கும் இடையே தொடர்பில்லை; அனுமார் வால் போல நீண்ட சினை ஆய்வுகளைக் கண்டும், நல்ல பல ஆலோசனைகளும் திட்டக் கமிஷன் அலுவலகப் பூழ்த்தியில் புதைகின்றன. நன்கறிந்த விரகதி மீண்டும் துளிர்விடத் தொடங்குகிறது.

நியாயமானதும் சமத்துவமானதுமான உலகத்தைக் காண விரும்பும் எவருக்கும் அரசியல் போராட்டத்தில் வன்முறை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துபவதனை அங்கீகரிப்பதா இல்லையா என்பதே இன்றைய பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. அரசு தனது அக்கறையின்மையை வெளிப்படுத்தும்போது, போபால் விஷவாயுவால் பாதிக்கப்பட்டோர் போன்ற மக்களது அமைதிவழி இயக்கங்களுக்கும், பாக்சடைச் சூரங்கப் பணியை எதிர்த்து நிற்கும் பழங்குடியினருக்கும், நர்மதா அணை எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்கும் அரசு சிவிசாயக் காதபோது, தனது சுகவாழ்வதைத் துரந்த சுக குடிகளான அந்த கையறுநிலையில் உள்ள மக்களோடு இணைந்து நிற்க முன்வராத ஒருவர் அம்மக்களின் ஓரேதற்காப்பான ஆயுதங்களாகக் கைவிடக் கோருவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

நக்சல் வன்முறையையும் தன்னழிச்சியான மக்கள் வன்முறையையும் ஒருவர் வறையுத்திப் பார்க்க வேண்டுமா? இருந்தும், ஒரு ஜனநாயக சமீகத்தில், வன்முறை, அது எத்தன்மையதாயினும் அதை மன்னிக்க முடியுமா? அது எங்குதான் ஜனநாயக வழிமுறையை விட்டுவதைத் திருக்கிறது?

இவ்வகையிலான உள் போராட்டங்களுக்கு இடையிலும், அர்னாப் கோஸ்வாமி அடித்துக் கொடுக்கிறதற்கு மாறாக, கிட்டத்தட்ட, மனித உரிமை சமீகம் முழுவதும், நக்சல் வன்முறை

11 / 14

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

தங்களால் கொல்லப்பட்டனர். (அவர்களது சடலம் தங்கள் வசம் உள்ளது) தாக்குண்ட மலேமும் பலரை நக்சல்கள் இழுத்துச் சென்றுவிட்டனர் என்று அறிவிக்கின்றனர். இதனை மாபெரும் வெற்றி என அறிவிக்க முயன்றது அரசு. ஆனால், பயங்கரமான சூனியக் காரியின் சித்து வேலை (smoke and mirror) ஏற்கனவே அரங்கேற்றத் தொடங்கிவிட்டது. உள்ளது உள்ளபடி எதையும் இனி பார்க்கமுடியாது. கோபுரங்கள் யாரையும் கொல்லவில்லை; சிலரைப் பிடித்துச் சிலைவாழை ஏதுமறியா மக்களாக கிராமத்தில் இருந்து வெளியே இழுத்துவந்தனர்; அவர்கள் ஒரு கிழவரும், ஒரு கிழவியும் இருந்தனர், என்கின்றனர் கிராம மக்கள். சட்டி ஷ்கர் பி.ஜி.பி விஷ வராஜன் "என்னிடம் விவரம் ஏதுமில்லை" எனக் கூறி மறைக்கொண்டு பதிலளிக்க மறுத்துவிட்டார். முதல் நடவடிக்கையிலேயே 6 கோபுரங்களைப் பலிகொடுத்த வலி அவரிடம் வெளிப்பட்டது.

காட்டு வட்டைத் தீ விரமடையும்போது இப்பிரச்சினைகள் எல்லாம் பித்தாசாரமாய் பெருத்து நிற்கும். கணப்போழத்தில் மறையும் தீ விரவாதிகள், அடிபட்ட நாகங்களின் கோபத்திற்கு இலக்காக அவர்கள் விட்டுச் செல்லும் கிராமத்தினர், உள்ளும் புறமும் சூழும் பீதி, சந்தகேம், பழிவாங்கும் உணர்ச்சி, சல்வாஜுடம் நடவடிக்கையின் போது நடந்ததைப் போல், நக்சல்களின் கோபத்துக்கும் அரசின் கோபத்துக்கும் இடையே சிக்கும் அப்பாவிப் பழங்குடியினர், எனக் கண்ணில் விரிகிறது கட்டுக்கடங்காது காட்டின் மருட்சி.

ஒரு அழுத்தம் அதற்கு சமமானதும் எதிரானதுமான பதில் அழுத்தத்தை உருவாக்கும். பிரதமர் மனமோகன் சிங்கால் இந்த எளிய வதேதியில் சமன்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சல்வாஜுடம் செயல்பாட்டின் விளைவு ஏராளமான பழங்குடியினரை நக்சல்கள் பக்கம் துரத்திவிட்டது. காட்டு வட்டை நடவடிக்கை அவ்விடத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்த உறுதியுறுக்கிறது. சல்வாஜுடமே எதிர்த்துப் பசேய்தால் பினாயக் சென் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இந்த நடவடிக்கையால் வரவிருக்கும் உள்நாட்டுக் கலகத்தைப் பற்றி ஹிமானுஷ் குமார் எச்சரிக்கும்போது, அவர் சொல்லக் கேட்பாரில்லை.

“கமாண்டோக்களை அல்ல, சுகாதார ஊழியர்களை, பள்ளி ஆசிரியர்களை சி.ஆர்.பி.எப் பாதுகாப்புடன் அனுப்புவார்கள்”; “ஆதிவாசிகளுக்கு வாய்ப்புகளைத் திறந்து காட்டுங்கள், அவர்கள் சாவாக்கூட பதில் வாழ்வதைத் தெரிவாச் செய்வார்” என அவர் இரண்டு சூகிறார். ஆனால் அவர் கூரலின் வீச்சு உள்துறை அமைச்சகத்தின் வாயிலில் பதிந்திருக்கும் துடிக்கைக் கூட அசைக்கவில்லை.

வளர்ந்து வரும் நக்சல்பாரி வன்முறை தொடர்பாக, பலமாய் நாட்டைக் கவ்வியிருப்பதும், அடக்கிவாசிக்கப் படுவதுமான இறுதி அம்சம் ஒன்று உள்ளது. அதுதான் புதிய தாராளவாத-பொருளாதார-நில ஆக்கிரமிப்பும் அந்த நிலத்தின் மீதான பழங்குடியினரின்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

உரிமையும் என்ற அம்சம். இன்றைய, பெரும்பாலான நக்சல் தலைவர்கள் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற விஷயம் ஏதோ தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல. பத்திரிகையாளர் என வணக்கப்படுபவர்கள் கடுமையான கட்டுப்பாடு, கடுமையான அபராதமாகக் கைவிடப்பட்ட 1946-51 ம் ஆண்டுகளின் தலைவர்களான இயக்கத்தில் வரிகொண்டிருப்பதுதான் இந்த நக்சல் பாரி இயக்கம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் (1956), ஆந்திராவில் 60 லட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலம் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. ஆனால், நில உச்சவரம்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட 1973ம் ஆண்டில், பணக்கார நிலவாடகையாளர்களுக்குத் தாராளமான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்ட பின்வரும் 17 லட்சம் ஏக்கர் உபரி நிலம் மட்டுமே இருப்பதாக அரசு அறிவித்தது. இறுதியில் 4 லட்சம் ஏக்கரே விநியோகிக்கப்பட்டது. நிலம், வலை, விடத்தலை என்பதே அன்றைய அறக்கை வலாய் இருந்தது. இன்றும் நிறைவேற்றாத வலைக்கையால் உந்தப்பட்டது, 46-51 தலைவர்களான பாராட்டத்தில் முன்னின்ற குடும்பங்களில் இருந்து வந்தவர்களே இன்றைய நக்சல் இயக்கத்தின் பெரும்பாலான தலைவர்கள்.

முன்னாள் பழங்குடியினர் நல ஆணையரும், செலவீனங்கள் மற்றும் பொருளியல் விவகாரத் துறையின் (Dept. of Expenditure & Economic Affairs) முன்னாள் செயலருமான ஈ.ஏ.எஸ். சர்மா இப்பிரச்சினையின் மையமான விஷயத்தை வலியுறுத்துகிறார். “நான் எந்த வகையான வன்முறையையும் முற்றாக எதிர்ப்பவன், ஜனநாயக வழிமுறையில் உறுதியான நம்பிக்கை உள்ளவன்... ஆனால், இப்பிரச்சினையில் இடது தீவிரவாதம் என்பது ஒரு இரண்டாம் பட்சமான அம்சம். அரசாங்கம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது என்பது எத்தனை பழங்குடியினர்களுக்குத் தெரியும்? அரசு என்றால், அவர்களைப் பொறுத்தவரை போலீசு, ஒப்பந்தக்காரர்கள், நில வர்த்தகக் கொள்ளைக்காரர்கள்.. அவ்வளவுதான். மேலும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஐந்தாவது அட்டவணை, பாரம்பரியமாய் பழங்குடியினர் அனுபவிக்கும் நிலத்தின் மீதும் காட்களின் மீதும் அவர்களுக்கு முற்றுரிமையை வழங்கியுள்ளது. தனியார் நிறுவனங்கள் அவர்களது நிலத்தில் சூரங்கம் தோண்டுவதைத் தடை செய்திருக்கிறது. உச்சநீதிமன்றத்தில் 1997ம் ஆண்டு நீதிபதி சமந்தா அவர்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் இந்த அரசியல் அமைப்பு அட்டவணைப்படியான உரிமை உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அடுத்தடுத்து வரும் அரசுகள், அரசமைப்புச் சட்டம் மற்றும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்ப்புகளின் உண்மையைப் பொருளாக [சொல்லத்தைத் திரிக்கலாம்] உணர்ந்து பின்பற்றுவாராயின் பழங்குடியினரின் வறும்புணர்ச்சி தானாகவே வடிந்துவிடும்” என்கிறார் இவர்.

திரு சர்மா கிட்டத்தட்ட சரியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். பழங்குடியினரின் நிலங்களை அபகரித்து, அதில் நிரம்பி வழியும் கனிவளத்துக்காக, அந்நிலத்தைத் தனியார் நிறுவனங்களுக்குத் தாரைவாரப்படுத்தே சட்ட வகையில் சலவா ஜாடம் நடவடிக்கையின் உண்மையான நோக்கம், என்று மனித உரிமையாளர்கள் வலுவாய் விவாதித்திருக்கின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளிலேயே 600 பழங்குடியினர் கிராமங்கள் காலிசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மை இக்கருத்துக்கு வலுசேர்க்கிறது. பழங்குடியினர் அந்த நிலத்தில் வாழவில்லை என்றால், அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் வலுவற்ற இந்த ஐந்தாவது அட்டவணை பயனற்றது போகும்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 18 February 2010 07:20 - Last Updated Thursday, 18 February 2010 07:26

சலவா ஜூட்டம் கலகைக்கப்பட வணேட்டும் என உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருப்பதால், காட்டு வட்டை நடவடிக்கை ஒருக்கால் அதன் இரண்டாவது சூற்றாக இருக்குமோ என நினகைக்கத் தோன்றுகிறது. எது எவ்வாறாயினும், அதன் கட்டு நோக்கத்திற்காகவோ, மோசமான செயல்பாட்டுக்காகவோ அல்லது திட்டமிடப்படாத சகமனிதர்களின் பெருத்த அழிவுக்காகவோ இப்படிப் பலவற்றுக்காக, தொடங்க இருக்கும் இந்தக் காட்டுவட்டை நடவடிக்கை பற்றிப் பயப்பட வணேட்டியிருக்கிறது.

இடைப்பட்ட வளையில், நாம் அனைவரும் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தின் ஐந்தாவது அட்டவணையைச் சற்று ஊன்றிப் படிப்போம்.

சென்னை நகராட்சி தகவல்கள், vol 6, இதழ் 39, 3.10.2009 , சென்னை அனாமதயேன்

<http://www.vinavu.com/2010/02/18/weapons-of-mass-desperation/>